

ת"פ 3015/09/11 - מדינת ישראל נגד מברוק אבו עלקם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 3015-09-11 מדינת ישראל נ' אבו עלקם
בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
מברוק אבו עלקם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד

הנאשם וב"כ עו"ד רמי וכילה

מתורגמן בית המשפט לשפה הערבית

גזר דין

כתב האישום

1. ביום 28 ביוני 2012, טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וחמש עבירות של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

2. על פי עובדות האישום הראשון, באחד מחודשי הקיץ של שנת 2011, במסגרת עבודתו של הנאשם כמחלק לחם, הוא הבחין ברכב העומד סמוך ליער בשכונת רמת שלמה בירושלים. הנאשם עצר במרחק מה מהרכב וראה כי ברכב נמצאת א.ש. (להלן לאישום זה: "המתלוננת") יחד עם בחור. המתלוננת והבחור התנשקו והתחבקו ברכבם והנאשם צפה במעשיהם במשך כחצי שעה עד שהם נסעו מהמקום. הנאשם שב על מעשיו ותצפת על מעשי המתלוננת והבחור במועד נוסף. בתאריך 14 באוגוסט 2011, חזר הנאשם על מעשיו ותצפת על מעשי המתלוננת והבחור. לאחר שהמתלוננת והבחור נפרדו, עקב הנאשם אחרי המתלוננת עד שהגיע לביתה שבמודיעין עלית. הנאשם המשיך בחלוקת הלחם במודיעין עלית וכשסיים ראה את המתלוננת נוסעת ברכבה לכיוון ירושלים. הנאשם עקב אחר המתלוננת עד שהגיעה למקום עבודתה בהר חוצבים, שם פנה הנאשם אל המתלוננת וביקש ממנה לעלות לרכבו. משסירבה המתלוננת לעלות לרכב, הנאשם אמר לה כי היא דתייה ואיים שיספר למשפחתה על מעשיה וציין בפניה כי יש בידיו צילומים שלה ושל הבחור. הנאשם עשה כן במטרה להפחיד את המתלוננת ולגרום לה להסכים לקיים עמו יחסי מין. הנאשם המשיך לעקוב אחר המתלוננת מביתה שבמודיעין עלית ועד למקום עבודתה בהר חוצבים כדי לומר לה דברים דומים גם בתאריך 15 באוגוסט 2011 ובתאריך 16 באוגוסט 2011. כמו כן ביום 18 באוגוסט 2011 עקב הנאשם אחר המתלוננת מביתה שבמודיעין עלית ועד לצומת מכבים רעות. בתאריך 21

עמוד 1

באוגוסט 2011 עקב הנאשם אחר המתלוננת מביתה ועד למחסום עופר, שם פנתה המתלוננת לעזרת החיילים במחסום ואלו עיכבו את הנאשם.

3. על פי עובדות האישום השני, בתאריך 31 באוגוסט 2011 עצר הנאשם עם רכבו כדי לנוח ביער הסמוך למודיעין. למקום הגיעה ברכבה מ.מ.ק (להלן לאישום זה: "המתלוננת") ונפגשה עם אדם אחר. המתלוננת והאחר נסעו לקרבת מקום, שם קיימו יחסי מין. הנאשם ירד מרכבו וצפה במתלוננת ובאחר מקיימים יחסי מין במשך כשעתיים ובמהלך הצפייה אונן. משסיימו המתלוננת והאחר את מעשיהם פנה כל אחד מהם לדרכו. בהמשך עקב הנאשם אחר רכבה של המתלוננת מהיער ועד לביתה שבמודיעין עלית. הנאשם פנה אל המתלוננת ואמר לה כי ראה את מעשיה ביער וכי בידיו צילומים שלה. המתלוננת אמרה לנאשם כי יש לה משפחה והיא אינה רוצה להרוס אותה והנאשם אמר למתלוננת כי אם היא רוצה לשמור על משפחתה עליה לעלות איתו לרכבו ולקיים עמו יחסי מין. הנאשם חזר למקום מגוריה של המתלוננת ביום שלמחרת ואז עוכב על ידי המשטרה.

4. על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות מבחן לצורך עריכת תסקיר טרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש וכי המאשימה תטען לעונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת ובעוד שב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

תסקירי שירות מבחן והתמשכות ההליכים בתיק

5. אקדים ואומר כי מועד שמיעת הטיעונים לעונש נקבע ליום 17 בדצמבר 2012 ולבקשת שירות מבחן, בשל העומס המוטל עליהם, לא עלה בידם להכין תסקיר למועד שנקבע ועל כן נדחה הדיון ליום 18 בפברואר 2013. במועד זה התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם בו המליצה קצינת המבחן על דחיית הדיון לצורך שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים, החלטתי להיעתר לבקשת שירות המבחן ועל כן שמיעת הטיעונים לעונש נדחו על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית ולעקוב אחר שיקומו. בהמשך דחיתי את הטיעונים לעונש מעת לעת, כאשר הדגשתי כי אין בדחיית הדיון כדי ללמד על העונש לו צפוי הנאשם, וזאת על מנת שתהיה בפני מלוא התמונה על הטיפול אותו עבר הנאשם, במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

6. התסקיר הראשון הוגש ביום 17 בפברואר 2013. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 29, נשוי ואב לילד ומתגורר יחד עם משפחתו בבית הוריו. הנאשם עובד כ"אימאם" במסגד אל-אקצה במזרח ירושלים ובמסגרת עבודתו מעביר שיעורים בדת האסלאם ומוביל את המתפללים בזמן התפילות.

במהלך השיחות התרשמה קצינת מבחן כי הנאשם בעל אישיות מורכבת ומבולבלת, בעל ביטחון עצמי וסף גירוי נמוכים וקיים אצלו קושי בדחיית סיפוקים ובהצבת גבולות.

בהתייחס להתנהגותו המינית התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם מביע התעניינות והתעסקות יתר בתכנים מיניים וקיימים אצלו עיוותי חשיבה ביחס ליצירת קשרים ויחסי מין עם המין השני. לדבריה מדובר בנאשם אשר גדל בחברה ובמשפחה שמרנית ביותר שמביעה עמדות וגבולות נוקשים לגבי מין, דבר אשר גרם אצל הנאשם מתח מיני בכל מפגש סתמי עם

המין השני או בסיטואציות בעלות אופי מיני. קצינת המבחן ציינה כי על אף שהנאשם לא הורשע בתיק הנדון בעבירות מין, היא התרשמה כי קיימת אצל הנאשם בעיה בהתנהגות המינית המתבטאת במציצנות לצד צפייה בסרטים פורנוגרפיים באופן התמכרותי ואינטנסיבי, תוך קושי בשליטה עצמית וקושי בהפסקת התנהגותו.

עוד ציינה קצינת המבחן בהקשר להרגליו המיניים של הנאשם כי הנאשם מסר לה כי הוא נהנה מצפייה בסרטים פורנוגרפיים ובאקטים מיניים חיים והדבר מספק אותו אף יותר מקיום יחסי מין עם אשתו. לדבריה, מחקרים ומידע מקצועי מלמדים כי התנהגות זו מעידה על קושי רגשי משמעותי ביצירת אינטימיות כתוצאה מפחד להתקרב, להיחשף ולהיפגש ובהיותו צופה נוצרת אצל מי שסובל מקושי זה תחושה של שליטה והגנה. קצינת המבחן הוסיפה כי אנשים שסובלים מקושי זה נפגעו משמעותית בקשרים מוקדמים מבחינה רגשית או מינית.

קצינת מבחן ציינה כי הנאשם שיתף את אשתו בעבירות המיוחסות לו לאחר הפעלת לחצים מצדה, ועל אף שבתחילה הדבר גרם לכעס מצידה ולמתח ולחץ נפשי בין השניים, בהמשך השלימה אשתו עם המצב והיא אף מנסה לסייע לנאשם לעבור את ההליכים המשפטיים.

ביחס לעבירות המיוחסות לו, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו, ואף הביע חרטה ובושה עליהם. לדבריה על אף שבתחילה ניסה הנאשם לטשטש ולהפחית מחומרת מעשיו תוך מתן הסברים להם, בהמשך הוא הודה כי הוא סובל מהתמכרות, והביע מוכנות להשתלב בטיפול קבוצתי ייעודי בעבירות מין או בעבירות שאופיין ושתוכנן קשורים בבעיות מיניות.

מאחר שקצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נמצא במצוקה רגשית בשל חוסר יכולתו להפסיק את התנהגותו הבעייתית, המליצה קצינת המבחן לדחות את הדיון למשך ארבעה חודשים כדי לאפשר לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית.

7. החלטתי להיעתר להמלצת קצינת המבחן ודחיתי את הדיון לשמיעת הטענות לעונש ולקבלת תסקיר משלים ליום 1 יולי 2013, אלא שטרם מועד הדיון הגיע בקשה נוספת מטעם שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם בחמישה חודשים נוספים, שכן הנאשם נמצא בראשיתו של הטיפול הקבוצתי. קצינת המבחן מסרה כי הנאשם עבר את ראיון הקבלה לקבוצה וגילה מוטיבציה ראשונית להשתתף בקבוצה ולהפיק תועלת מהליך הטיפול, אולם בטרם תינתן המלצתם בעניינו יש צורך לבחון את מחויבותו והשתתפותו בקבוצה לאורך זמן.

8. לאור דבריה של קצינת המבחן דחיתי פעם נוספת את שמיעת הטענות לעונש ודיון נקבע ליום 25 בנובמבר 2013. בתסקיר המשלים שהוגש לדיון זה ציינה קצינת המבחן כי הנאשם השתלב בקבוצה הטיפולית מזה מספר חודשים. לדבריה מדובר בטיפול ארוך טווח, של שנה ויותר זאת בהתאם למצבו של כל מטופל, כאשר מטרת הטיפול הוא הבנת העבירה, זיהוי דפוסי התנהגות בעייתיים, התמודדות עם דחפים, פיתוח אמפטיה לקורבן, הגברת מודעות עצמית ודרכי התמודדות אלטרנטיביות. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מתמיד בהגעתו לקבוצה ומשתף באופן כן בעולמו ואף קשוב למשתתפים האחרים. להתרשמותה הנאשם מבטא אחריות והכרה בפגיעה שגרם ומנסה להתחקות אחר המניעים שבבסיס התנהגותו. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה להמשיך

הטיפול ומשכך סברה כי בטרם תבוא בהמלצה עונשית בעניינו יש לאפשר לו המשך טיפול במטרה להפחית אפשרות להישנות התנהגות פוגעת.

9. על אף התנגדותה של ב"כ המאשימה לדחייה נוספת של הדיון בשל חשיבות הליך הטיפול, החלטתי לדחות את הדיון פעם נוספת וזאת למשך ארבעה חודשים והמשך הדיון נקבע ליום 24 במרץ 2014.

10. בתסקיר המשלים שהתקבל לקראת הדיון הקבוע ליום 24 במרץ 2014 שבה וביקשה קצינת המבחן לדחות את הדיון בארבעה חודשים נוספים. קצינת המבחן חזרה על האמור בתסקירים הקודמים אודות שיתוף הפעולה של הנאשם והירתמותו לטיפול. תסקיר זה הצביע על ממדים חדשים בהבנתו של הנאשם את הפסול שבמעשיו והפער שקיים בין היותו איש דת לבין התנהגותו המינית. קצינת המבחן נמקה את הצורך בדחייה על מנת לאפשר לנאשם לעבור הליך של הכרה בפגיעה שגרם ולפתח יכולת אמפטיה למתלוננות וכן לרכוש כלים התנהגותיים ומעצורים פנימיים, אשר יאפשרו לו להימנע מהישנות התנהגות פוגעת.

קצינת המבחן הוסיפה כי לנאשם מוטיבציה לשינוי והוא מודע לכך שקיימת אצלו התנהגות בעלת אופי התמכרותי עמה יאלץ להתמודד גם בעתיד וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מדרבן להמשך טיפול כמו גם רצונו להימנע מביצוע עבירות נוספות ולעבור תהליך של שינוי פנימי.

11. ב"כ המאשימה התנגד לדחייה וטען כי חלף זמן רב מאז ניתנה הכרעת דין בתיק. לדבריו מלבד המלצת שירות המבחן ושיקום הנאשם יש לתת את הדעת על המתלוננות בתיק אשר ממתינות שההליך יסתיים. ב"כ הנאשם ביקש לתת לנאשם להשלים את ההליך הטיפולי אותו החל והבהיר כי הדחיות מתבקשות לאור ההתקדמות בדרך בה צועד הנאשם.

12. על אף דברי ב"כ המאשימה וחלוף הזמן מאז ניתנה הכרעת דין בתיק, החלטתי לשוב ולדחות את שמיעת הטענות לעונש על מנת שבפני בית המשפט תהיה תמונה מלאה בדבר ההליך אותו עבר הנאשם. לפיכך מועד שמיעת הטענות לעונש נדחה ליום 14 ביולי 2014 וקבעתי כי תסקיר סופי יוגש עד ליום 1 ביולי 2014, שכן לא תינתנה דחיות נוספות. אולם בכך לא סגי, תסקיר שירות המבחן הגיע לבית המשפט רק ביום הדיון ולאחר שעת הדיון הקבועה, ומשכך ביקש ב"כ הנאשם לדחות את שמיעת הטענות לעונש למועד אחר ובנסיבות העניין נעתרתי לבקשתו ודחיתי את הדיון ליום 18 בספטמבר 2014.

13. מהתסקיר הסופי שהוגש לבית המשפט ביום 14 ביולי 2014 עלה כי הנאשם התמיד להגיע לקבוצה הטיפולית בה הוא השתתף במשך כשנה. הנאשם קשוב למשתתפים בקבוצה ומבטא עצמו בכנות. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם למד לזהות מצבי סיכון ולמצוא דרכים אלטרנטיביות לפעול על מנת להימנע מפגיעה חוזרת. כך למשל הנאשם דחה הצעות עבודה שהוצעו לו במסגרת הלילה וכן עבודה במרכז העיר, שכן הוא העריך כי מדובר בסביבה שעלולה להגביר את דחפיו. הנאשם ציין בפני קצינת המבחן כי סיגל לעצמו סדר יום אינטנסיבי בסופו הוא חוזר הישר לביתו, שכן עייפות פיזית והקפדה על השתתפות בתפילות ובטקסים דתיים מסייעים לו להתמודד עם דחפיו

עוד ציינה קצינת המבחן כי על אף שהנאשם חש כעס כלפי אשתו שאינה נותנת בו אמון, הוא מבין כי העובדה שהיא חרדה למצבו ועומדת עמו בקשר רצוף במהלך שעות היום והלילה מהווה גבול נוסף להתנהגותו.

קצינת המבחן הוסיפה והזהירה כי הנאשם עדיין מתמודד עם דחפים מיניים מוגברים, פנטזיות וגלישה באתרים פורנוגרפיים וכי הוא מנסה להפחית את השימוש בהם, להערכתה הנאשם עדיין נמצא במצב סיכון ומשכך הנאשם הופנה לבדיקה פסיכיאטרית לצורך שקילת מתן טיפול תרופתי להפחתת הדחף המיני, אולם הנאשם לא חזר אל קצינת המבחן עם תוצאות הבדיקה.

ביחס לעבירות הנדונות, קצינת המבחן ציינה כי הנאשם לוקח אחריות לביצוען. לדבריה בניגוד לעמדתו הראשונית בה נטה הנאשם לטשטש את חומרת מעשיו ולספק להם הסברים, כיום הוא מכיר בכך שמדובר בעבירות פוגעניות. יחד עם זאת, על אף שהנאשם מבטא אמפטיה כלפי הנפגעות, מדובר באמפטיה פורמלית שכן קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה להתחבר רגשית למשמעות הפגיעה שחוו המתלוננות והוא מרוכז במידה רבה במחיר של ההליך המשפטי על עצמו ועל חייו.

בסיכומו של דבר, העריכה קצינת המבחן כי הנאשם זקוק להמשך טיפול שיעמיק את תובנתו העצמית ומודעותו העצמית, שכן המשך טיפול עשוי להפחית את הסיכון להישנות העבירות. קצינת מבחן ביקשה לשלוח את הנאשם למרכז להערכת מסוכנות לצורך קביעת דרכי פיקוח לעתיד. קצינת המבחן סבורה כי יש להטיל על הנאשם ענישה שתאפשר המשך טיפול ופיקוח ומשכך המלצתה היא כי יושת על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה כגרום מרתיע וצו מבחן למשך 18 חודשים במהלכן ימשיך הנאשם להגיע לקבוצת הטיפול ולטיפול פרטני.

טיעוני הצדדים לעונש

14. ב"כ המאשימה עתרה כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות. בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר הסחיטה נועדה לצורך קבלת שירותי מין מהמתלוננות. באישום הראשון הפגיעה בפרטיות המתלוננת נפרסה על פני שלושה מועדים שונים, בהם צפה בה הנאשם כאשר היא נמצאת במצב אינטימי עם אחר ובפעם השלישית עקב אחריה הנאשם עד לביתה שם אף איים עליה. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי על אף שהיו בידי הנאשם מספר הזדמנויות לחדול ממעשיו הוא לא עשה כן.

ביחס לשיקום אותו עבר הנאשם ציינה ב"כ המאשימה כי הליך זה אינו חזות הכל והפנתה לאמור בתסקיר האחרון שהוגש, לפיו הנאשם מגלה אמפטיה פורמלית בלבד ביחס למתלוננות ומרוכז במחיר אותו הוא משלם בשל ההליך המשפטי, ולכן לדבריה יש צורך בהרתעת הנאשם. לדבריה חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים אינו יכול להוות גורם בשיקולי ההקלה עם הנאשם, שכן הדחיות הרבות נועדו לצורך ההליך השיקומי אותו עבר.

15. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן, דהיינו, להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן ובנוסף יפצה הנאשם את המתלוננות. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו הוא הודה בחומרת מעשיו, השתתף בתוכנית טיפול ארוכה והוא מתמיד ללכת למפגשים. ב"כ הנאשם הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו והדגיש את הקטנת הסיכון הנשקף מהנאשם כתוצאה מהטיפול בגורמי הסיכון שהיו המקור לביצוע העבירות הנדונות. לדבריו הנאשם השתלב בעבודה מסודרת והוא הביע נכונות להמשיך בטיפול ולהמעיט ככל שניתן את הסיכויים להישנות מעשיו.

16. הנאשם בדברו האחרון בחר שלא להוסיף דבר על דברי ב"כ.

דין וגזירת הדין

17. אין חולק כי מעשיו של הנאשם חמורים הם ומכוערים. הנאשם צפה במתלוננות מקיימות יחסים אינטימיים עם אחר, פגע בפרטיותו ולאחר מכן איים עליהן כי יפיץ תמונותיהן בפני בני משפחותיהן זאת ביודעין כי מדובר במתלוננות אשר מנהלות אורח חיים דתי וכי הדבר עלול להסב להן נזק ופגיעה חמורים. מדובר במעשים שנעשו לאורך זמן ובשתי מתלוננות שונות תוך ניצול מצוקתם.

18. אך לאחרונה שב והזהיר כב' השופט דנציגר מפני החומרה שבעבירת הסחיטה באיומים והצורך להילחם בעבירה זו:

"העבירות בהן הורשעו המערערים הן חמורות במיוחד, ומצדיקות הטלת ענישה מוחשית הכוללת רכיב ממשי של מאסר בפועל. סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשלוות נפשו ובביטחונו. היא משבשת את מרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. היא מהווה עשיית דין עצמי וגורמת לשלילת קניינו של האחר תוך פגיעה בחירותו. יתרה מכך, "מערכת היחסים" שבין הסוחט לנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט "קשר של שתיקה" אשר יקשה עליו להתלונן. ענישה מוחשית עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה, הן על ידי תמרוץ הנסחט להתלונן והן על ידי הרתעת הסוחט [ראו למשל: ע"פ 1637/13 גולן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (15.7.2014); ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (3.2.2014); ע"פ 1430/12 אבולקיעאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (14.4.2013); ע"פ 5145/12 אבו זאיד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 26 (28.1.2013)]."
(ר"ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 23.9.14] פסקה 15)

19. עמדת המאשימה במקרה זה היתה לעתור לעונש מקסימלי של 12 חודשי מאסר ללא תנאי וללא קשר להליך הטיפול. עמדה זו מאזנת בין שיקולי גמול, חיסכון בזמן שיפוטי, מניעת עוגמת נפש רבה מהמתלוננות, אשר עדותן נחסכה בעקבות לקיחת האחריות של הנאשם. כמו כן עמדה זו שוקלת שיקולי הרתעה והגנה על הציבור וזאת על פי עובדות כתב האישום בלבד, שכן עמדת המאשימה אינה מותנת בהמלצת שירות המבחן או בהליך טיפולי או בכך שלא יפתחו לנאשם תיקים נוספים, כפי שמקובל בהסדרי טיעון אחרים, בהם עמדתה המקסימלית של המאשימה

מותנת בכל אלה. כך המאשימה היתה עותרת לעונש זה גם אם הנאשם לא היה עובר הליך טיפולי וכך היתה טוענת גם אם היו נפתחים כנגדו תיקים חדשים.

20. עמדת המאשימה נותרה כפי שהיא למרות ההליך הממושך אותו עבר הנאשם, שהוא הליך שאינו פשוט כלל ועיקר במיוחד בעבירות מסוג זה, הנאשם אף שיתף את בני משפחתו למרות הקושי שבדבר וכן את משתתפי הקבוצה הטיפולית. הנאשם הוכיח במשך למעלה מארבע שנים כי ההליך הפלילי הציב לו גבולות והוא לא חזר לבצע עבירות מסוג זה או כל עבירה אחרת. אומנם הנאשם טרם השלים את הטיפול, שנמצא בעיצומו ועוד נכוונו לו קשיים ואתגרים, אך הוא הוכיח כי יש סיכוי ממשי ואף למעלה מכך שהוא ישתקם.

21. בבואי לגזור את דינו של הנאשם עלי לשקול לא רק שיקולי גמול, למרות שבמקרה חמור זה יש לתת להם משקל של ממש, אלא גם שיקולי הרתעה, הגנה על הציבור ושיקום הנאשם, וזאת על פי כל הנתונים העומדים לפני, ולא בהתבסס רק על העובדות שעמדו בפני המאשימה בעת כריתת הסדר הטיעון. הליך השיקום המושך אשר עבר הנאשם נותן מענה הולם לשיקולי הרתעת היחיד והגנה על הציבור, שכן הנאשם פיתח מנגנוני הגנה המונעים את הישנות העבירות והוכיח במעשיו במשך שנים כי לא שב לבצען. כמו כן הטלת צו מבחן לתקופה ממושכת יהווה גורם מלווה, מטפל אך גם מרתיע, מאחר שאם הנאשם לא יתמיד בטיפול עונשו ידון מחדש.

22. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם אינו מואשם בעבירות מין, זאת על אף שאין כל ספק כי העבירות בוצעו על רקע בעיות מיניות ובעיית התמכרות מהם סובל הנאשם. מאחר שמעשי הנאשם אינם בגדר "עבירת מין" והוא אינו מוגדר "עבריין מין" בהתאם להגדרות המנויות בסעיף 2 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006, אין בית המשפט מוסמך לקבל דוח הערכת מסוכנות בעניינו של הנאשם, ואף לא ניתן בסיום ריצוי מאסר (אם על הנאשם היה מוטל עונש זה), להטיל על הנאשם צו פיקוח על עברייני מין.

יוצא אפוא, כי הטלת עונש מאסר ממש תגן על הציבור מפניו לתקופת קצרה הא ותו לא, אולם, הטלת עונש זה עלולה לגדוע את התהליך המבורך אותו עבר וממשיך לעבור הנאשם, שכן לא ניתן להטיל צו מבחן כאשר אדם נשפט לעונש של מאסר. בעוד שהליכה בדרכי השיקום, דהיינו, שליחת הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות בד בבד עם הטלת צו מבחן תאפשר את המשך הטיפול בנאשם. סבורה אני כי בשיקום הנאשם תצא החברה כולה נשכרת, שכן הנאשם ימשיך להיות תחת עינו הפקוחה של בית המשפט לתקופה ממושכת, כך שסך כל תקופת הפיקוח תעמוד על כ-4 שנים.

23. עוד זקפתי לקולא את מצבו המשפחתי של הנאשם, את עברו הנקי, את לקיחת האחריות, הבעת החרטה והבושה, את החיסכון בזמן שיפוטי ומניעת עוגמת נפש רבה מהמתלוננות בכך שנחסכה עדותן.

24. אשר על כן וכאשר אני שוקלת את השיקולים לקולא ולחומרא החלטתי להטיל על הנאשם עונש מאסר של עבודות שירות אם ימצא מתאים לבצע עונש זה.

25. לפיכך הדיון ידחה לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם

ליום 14.12.14 בשעה 9:30.

הנאשם מוזהר כי עליו להתייצב לדיון.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית.

שירות המבחן ידווח עד למועד הדיון האם הנאשם מתמיד בהשתתפותו בקבוצה הטיפולית.

העתק הפרוטוקול שילח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ניתן ליצור קשר עם הנאשם באמצעות טלפון: 0502125848 או באמצעות בא כוח עו"ד וכילה בטלפון: 6234493 או בפקס 6234494.

ניתן ביום 19/10/2014